

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum I. in Sexto. Discretioni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

CAPITULUM I.

in Sexto.

Discretioni.

PARAPHRASIS.

Archiepiscopus, & Capit. Pisanum contra Fratres Prædicatores, & Minores querelam ad Gregorium IX. deferebant, quod videlicet illi, tam publicè in suis sermonibus ad populum, quàm alibi (in privatis scilicet collationibus, disputationibus &c.) ea proponant, quæ Auditores à decimarum, aliarumque rerum Ecclesijs debitam solutione avocent, aut animas corrumpere possint; mandat proinde hinc Pontifex, ut in posterum ab his Religiosi tales abstineant.

Notandum, Quod decretum hoc renovatum sit in *Clement. Cupientes terra de pennis*, & extensum ad omnes Religiosos, etiam non Mendicantes adjectâ pœnâ excommunicationis ipso facto incurrendæ à transgressoribus: sicuti tamen hoc decreto non comprehenduntur Sæculares Clerici, vel Laici, ita nec hanc Clementinæ hujus pœnam timere debent. Lege, si placet dictam Clementinam, ubi plura inuncta Religiosis circa decimarum insinuationem reperies, quorum tamen hodie vix aliquis usus est.

CAPITULUM II.

Statuto.

PARAPHRASIS.

Plura in pluribus hujus Capit. §§. ab Alexandro IV. Pontifice maximo statuta, vel ex alijs jam colligi poterunt ita ut multa hinc statuta priorum constitutionum tantùm sint declarationes, renovationes, aut confirmationes, vel ex annotandis patebunt.

SUMMARIUM.

1. Privilegium de decimis Novalium quomodo intelligendum?

2. Quas decimas accipere possint Religiosi à Laicis, & quas solvere tenentur Parochijs?

3. Quid de Primitijs & Oblationibus?

Notandum I. In Principio hujus Capit. §. 1. statui sive declarati

quod privilegium de decimis Novalium alicui per privilegium concedatur, quæ antiquas decimas in aliquo loco, per privilegium v. g. possidet, non extendatur ad Novalium decimas, quas alij impetrati privilegij tempore possidebant; sed intelligendum debeat de illis Novalibus, quæ in futurum post impetratum privilegium erunt (cùm privilegium tale non concedatur præjudicio aliorum, quibus jus jam acquisitum fuit, nisi expressè tali juri derogetur) neque extendatur ad Novalium decimas, nisi in illis locis tempore impetrati privilegij antiquas decimas in locis suis possiderent aliqui: neque denique ultra quantitatem extendatur, in qua antiquæ decimæ ab impetrante privilegium percipiebantur, cùm assimilatum intelligi debeat, secundum conditionem illius, cui assimilatur. Imò non voluit Pontifex in *secundo hujus Capit.* ut in illis locis, ubi integræ decimæ antiquæ, vel ultra medietatem, alijs solverentur, quàm Ecclesijs Parochialibus, ne per privilegium de decimis Novalium, etiam impetratum & concessum nimis grave dictis Ecclesijs præjudicium haberet, privilegium tale extenderetur ultra medietatem, ob odiorum etiam restringendorum rationem: ob quam causam prævic etiam Pontifex in *§. ult. hujus cap.* concessione factam de percipiendis decimis præcisè non se extendere ad decimas Novalium; cùm tamen privilegia, quibus decimæ, vel alia similia jura alicui conceduntur, ita intelligi debeant, ut congrua ad usus sustentatio, fabrica Ecclesiæ, hospitalitas, & alia Episcopalia jura salva maneant; ut certè poterit Ordinarius, ut necessaria hæc onera Ecclesiæ relinquuntur, cogere eos, quibus decimarum privilegium indubiter, juxta *§. 2. hujus cap.*

Notandum